

Č. 3653.

Učitelstvo: * Není nezákonné, nezapočte-li školský úřad učiteli při propočtení služby podle vl. nař. č. 666/1920 vedle roku čekatelského ještě jeden rok další, po který vykonával školní službu, nemaje zkoušky učitelské dospělosti.

(Nález ze dne 24. května 1924 č. 18.090/23.)

V ě c: Antonín L. v R. proti ministerstvu školství a národní osvěty o propočtení služební doby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-1, odborný učitel občanské školy v R., jenž vykonal dne 11. července 1887 maturitu na reálce v K., dnem 18. srpna 1887 stal se výpomocným podučitelem v B. a v této vlastnosti dne 11. července 1889 složil doplňovací zkoušku na zkoušku učitelské dospělosti, podal, odvolávaje se na § 2 čl. V. zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb., dne 5. března 1921 k zshr-ě v Praze žádost za zápočet dosud nezapočtené doby od nástupu výpomocné služby učitelské před vykonáním resp. doplněním zkoušky učitelské dospělosti jen do služebních let a nikoliv do platového postupu. Zshr výnosem z 30. března 1921 žádost zamítla vzhledem k nedostatku zákonitého ustanovení v příčině té a vzhledem k tomu, že dovolávaného § 2 čl. V. zák. č. 541/1919, který se zmiňuje o státních úřednících, na tento případ vztahovati nelze. Když se st-1 z toho rozhodnutí odvolal k min., trváje na žádaném zápočtu do služebních let a odvolávaje se dále ještě na čl. II. zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. a na čl. II § 3, odst. 2 vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666, vydaného k provedení zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. o propočítání služební doby státních zaměstnanců, zshr výnosem z 31. ledna 1923 změnila své původní rozhodnutí v ten rozum, že, přihlížejíc k výn. min. škol. z 26. listopadu 1922 č. 118.899 uveřejněnému pod č. 170 ve věst. min. škol. r. 1922, svoluje k započtení služební doby ode dne 18. srpna 1887 do dne 11. července 1889 před zkouškou učitelské dospělosti pro postup do vyšších požitků služebních po rozumu zák. č. 222/1920, avšak po odečtení jednoho roku, čímž mimo to není nikterak dotčena zásada odečtení jednorozhodnutí odvolával se st-1 ještě i na odst. 1 §u 52 zák. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. a prov. nař. býv. min. kultu a vyučování z 24. února 1914 č. 53 ř. z. i žádal, aby ze zápočtu nebyl vylučován rok zshr-ou vylučovaný.

Min. škol. nař. rozhodnutím rekurs zamítlo z důvodů rozhodnutí rekursu v odpor vzatého.

Rozhoduje o stížnosti, namítající nezákonnost rozhodnutí, řídil se nss těmito úvahami:

Na sporu jest, zda, jak tvrdí stížnost, slušelo při započtení služebních let st-1ových podle § 1 zák. č. 222/1920, podle § 1 vl. nař. č. 666/1920 a se zřetelem k zák. č. 541, kteréžto předpisy byly článkem II. par. zák. aplikovány na učitele veř. škol národ. — bez újmy pro srážku doby čekatelské (§ 19 vl. nař. 666/1920) — pro počátek započitatelné služební doby (§§ 1 a 2 čl. V. zák. 541/1919) pokládati zkoušku maturitní na reálce za zkoušku postavenou na roveň zkoušce učitelské dospělosti, položené předpisem druhého odst. čl. II. zák. 274/1919 za pod-

mínku nástupu služby počáteční, či zda započítatelná služební doba může počítati teprve po vykonání zkoušky učitelské dospělosti, jak soudí úřad.

Názor stížnosti mohl by při svrchu vytčeném stavu zákonném býti pokládán za správný jen tehdy, kdyby nějakým zákonnou platnost majícím předpisem bylo vysloveno bývalo postavení na roveň obou zmíněných zkoušek s účinkem, že maturita na reálce postačuje pro nástup počáteční služby literního učitele, jakéhož předpisu však není. Zejména nelze spatřovati takového předpisu v různých normách, k nimž stížnost po té stránce poukazuje. Tak norma 1. odst. § 52 služ. pragm. pro státní zaměstnance, předpisující pro kategorii C časového postupu státních úředníků jakožto nutné předchozí vzdělání absolvování středního učeliště (jakéhokoliv), nebyla paritním zák. aplikována na učitelstvo národních škol, když předpisem druhého odst. jeho čl. II. požaduje se vysvědčení dospělosti učitelů. Případný speciální předpis jen pro katechety (výn. zem. škol. rady v Praze z 3. listopadu 1920 č. II A 454/613 ai 1919), že se jim, pokud byli ustanoveni přede dnem 5. června 1919, podle § 37 par. zák. započítávají 4 leta, ztrávená na theologické fakultě, takže se klade počátek služby od středoškolské maturity, nemůže míti arciť již vzhledem k svému znění platnost pro literní učitele, ostatně středoškolská maturita je tu zásadní podmínkou pro vstup na fakultu. Dále dovolávaný stížností předpis čl. V. § 2 zák. 541/1919, mluvě o odborné zkoušce, praničeho nestanoví o její kvalitě: čl. § 3 vl. nař. 666/1920 vztahuje se jen na případ, kdy státní zřízenec stal se státním úředníkem, a § 15 jedná o zápočtu mimostátní veř. služby a služby jí na roveň postavené, což, aplikováno po rozumu čl. II par. zák., znamená mimo učitelskou službu, kdežto st-li běží o zápočet jeho služby učitelské, v níž setrval.

Když není však předpisu, jenž by nástup počáteční služby učitele literního na národní škole veřejné umožňoval, pokud se vyučující nemůže vykázati vysvědčením dospělosti pro úřad učitelský, máje toliko maturitu středoškolskou, a úřad řídě se výnosem min. škol. z 26. listopadu 1922 č. 118.899 přes to započel určitou část služební doby učitelské, absolvované beze zkoušky dospělosti pro úřad učitelský, nelze tvrditi, že by byl prozatímně dotkl se subjektivních práv st-lových, a slušelo stížnost jakožto bezdůvodnou zamítnouti, aniž bylo přihlížeti k poukazům stížnosti na případy, v nichž za obdobných okolností zápočet prý plně byl povolen. neboť takovými správními akty arciť změna svrchu vytčeného stavu zákonného přivoděna býti nemohla.

Č. 3654.

Policejní řízení trestní: Není vadou řízení, nebyl-li trestní nález po řízení provedeném pomocí trestního rejstříku ústně vyhlášen, nýbrž odsouzenému písemně dodán.

Církevní věci: Zákaz používání katolického kostela k náboženským úkonům církve čsl.

(Nález ze dne 24. května 1924 č. 5022.)